

سپاه منصور : فیلمنامه نویسان باید نقش خانواده را در آثار پررنگ کنند

16 مرداد 1403

بازیگر فیلم سینمایی «یک جمعیت قابل کنترل» یکی از مشکلات مهم بازیگران پیشکسوت را خانه‌نشین شدن دانست و گفت: نه نقش‌های اصلی برای آنها نوشته و به آنها سپرده و نه از آنها برای حضور در کارها دعوت می‌شود.

فریده سپاه‌منصور که این روزها فیلم «یک جمعیت قابل کنترل» را بر پرده سینماها دارد با اشاره به ویژگی‌های نقشی که در این فیلم سینمایی ایفا می‌کند، عنوان کرد: این فیلم برگرفته از زندگی خیلی از خانواده‌های امروزی است که از دور بسیار گرم و صمیمی به نظر می‌رسند، اما با نزدیک شدن به آنها متوجه می‌شویم چقدر از هم دور هستند. به قول معروف دوستی شان با هم، دوستی خاله خرسه است! من در این فیلم نقش مادر بزرگی را بازی می‌کنم که دچار فراموشی شده. با این وجود آرزوی قدیمی‌اش را همچنان در خاطر دارد و به دنبال برآورده کردن آن آرزو است. البته انجام این آرزو همراه با همسرش بوده که هرچند همسرش از دنیا رفته، اما دوست دارد خودش به آن آرزو برسد.

وی تاکید کرد: بعد از بازی در فیلم «یک جمعیت قابل کنترل» دو پیشنهاد دیگر هم داشتم که نقش‌هایی بودند از کسانی که آلزایمر دارند. البته الزاما تمام کاراکترهایی که آلزایمر دارند شبیه به هم نیستند و هر شخصیتی، داستان خود را دارد. بنابراین در صورتی‌که فیلمنامه و پیام فیلم را دوست داشته باشم، باز هم بازی در نقش کسی که آلزایمر دارد را قبول می‌کنم.

سپاه‌منصور گفت: امروز از بسیاری از بازیگرانی که سال‌ها در عرصه تصویر درخشیده‌اند و نشان داده‌اند بازیگران توانمندی هستند، به اندازه‌ای که شایسته است استفاده نمی‌شود، جوانگرایی در تولیدات آثار سینمایی و تلویزیونی موجی است که از مدت‌ها پیش راه افتاده و در این راستا بعضی جوانان هم توانسته‌اند توانایی‌هایشان را به اثبات برسانند.

وی افزود: این اتفاق بسیار خوبی است، اما آثار تصویری ما برگرفته از فرهنگ ما است و در فرهنگ ما نقش پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها و کلا سالمندان در خانواده‌ها بسیار پررنگ است. ما خانواده‌محور هستیم و مثل غربی‌ها از هم‌گسیخته نیستیم. در چنین فرهنگی خیلی جالب است که نقش پدر بزرگ و مادر بزرگ در آثار تصویری تا این اندازه محو است.

سپاه‌منصور تاکید کرد: فیلمنامه نویسان باید نقش خانواده را در آثار پررنگ کنند تا به این واسطه بازیگران پیشکسوت بتوانند در آنها حضور پیدا کنند، اما متأسفانه نویسندگان و فیلمسازان اصلا دغدغه چنین کاری را ندارند. نه نقش‌های اصلی به پیشکسوتان در آثار هنری سپرده و نه داستانی با محوریت این گروه سنی ساخته می‌شود و نه در کارها از آنها برای حضور دعوت به عمل می‌آید.